

Arrest

nr. 122 220 van 8 april 2014
in de zaak X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. VAN EENOO en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Dahane Gul (district Gizab, provincie Uruzgan). U bent een Hazara, al zou uw overleden vader een Pashtoen geweest zijn. U bent niet naar school geweest maar kreeg thuis les van uw moeder. Behalve studeren deed u niets. Boeren bewerkten jullie gronden; u en uw moeder leefden van de opbrengsten van deze gronden.

De mullah van uw dorp, een Talib, wou dat u naar zijn school zou komen. Kinderen krijgen er koranlessen en de mullah prijst er de heilige oorlog. U en uw moeder voelden daar niets voor en u ging niet in op het voorstel van de mullah. Deze heeft vervolgens twee personen van de Taliban naar uw

huis gestuurd. Vervolgens ging u toch naar de school van de mullah. Na een week bleef u echter thuis. De Talibs zijn opnieuw naar uw huis gekomen. Zij sloegen uw moeder. Zij hebben u overmeesterd en meegenomen naar een u onbekende plaats. U werd er met een mes bedreigd. Omdat u vreesde door de Taliban te worden vermoord, bent u gevlucht uit de kelder waar u gevangen zat. Een passant bracht u met zijn voertuig naar uw oom die in Qarabagh (provincie Ghazni) woont. Er werd beslist dat u het land diende te verlaten. U ging eerst naar Kandahar. Vervolgens bent u via de grensovergang in Nimroz naar Iran gegaan. Na een reis van zes maanden bereikte u België. Op 01/12/2011 ging u zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken en vroeg u asiel aan.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar de Taliban u dreigen te vermoorden. Bovendien acht u de algemene situatie in uw regio van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt.

U bent niet in het bezit van enig document dat uw identiteit, herkomst of reisweg vermag te staven.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Hoewel u mogelijks van Afghanistan afkomstig bent en hier ook een bepaalde tijd heeft gewoond, dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Het is van belang voor de asielinstanties om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een kandidaat-vluchteling die in Afghanistan woonde dan wel iemand die sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond.

Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u het allerminst aannemelijk maakt dat u werkelijk afkomstig bent uit de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u, die geen enkel document voorlegt dat uw identiteit of herkomst zou kunnen aantonen, niet beschikt over enige een gedegen geografische kennis van de regio vanwaar u beweert afkomstig te zijn. Zo weet u niet of de provincie Kabul al dan niet aan Uruzgan grenst (CGVS, p.19). Evenmin is het u bekend of de belangrijke Kabul-Kandahar snelweg de provincie Uruzgan doorkruist (CGVS, p.19). Dit is nochtans een belangrijk gegeven in de provincie Uruzgan. Voorts stelt u dat uw oom in Qarabagh woont, een district van de naburige provincie Ghazni. U kent evenwel geen enkel ander district van die provincie bij naam (CGVS, p.15). Ook als u wordt geconfronteerd met de naam Ajristan, dat tot Ghazni behoort maar aan Gizab grenst, blijkt deze naam u niets te zeggen (CGVS, p.14,15). Behalve Nili kent u ook geen enkel district van de provincie Daykundi (CGVS, p.15), hoewel uw district recent een tijdlang tot Daykundi zou hebben behoord. Ook Daychopan, een district dat tot Zabul behoort en iets verder gelegen is, kent u niet (CGVS, p.14). De naam van de hoofdstad van Helmand, een provincie die nochtans aan Uruzgan grenst, is u eveneens niet bekend (CGVS, p.19). Het is zeer opmerkelijk dat uw geografische kennis ophoudt bij de grenzen van Gizab. Voorts gevraagd naar de naam van een rivier die door uw district stroomt, heeft u het over een zijrivier van de Helmand waarvan u de naam niet kent (CGVS, p.17). De informatie geeft aan dat de Helmand rivier, de Khalaj rivier en de Tamazan rivier door uw district stromen. Gezien de landbouwers van uw district in hoge mate afhankelijk zijn van deze rivieren voor de irrigatie van hun velden, zou mogen worden verwacht dat u de namen van deze rivieren kent. Uw gebrekkige geografische kennis is een eerste aanwijzing dat u niet van Uruzgan afkomstig bent.

Verder dient te worden opgemerkt dat u nauwelijks op de hoogte bent van een aantal evidente zaken die een inwoner van Hazara origine behoort te weten. Het is bijvoorbeeld zeer opmerkelijk dat het begrip Hazarajat (het land van de Hazara's) u niets zegt. U heeft geen idee welk gebied of welke provincies dit behelst. U meent dat het misschien een deel van de provincie Bamyān is (CGVS, p.15). De aanwezige informatie toont aan dat de Hazara's voornamelijk in centraal gelegen provincies als

Uruzgan (waarvan u beweert afkomstig te zijn), Bamyan, Wardak, Daykundi, Samangan en Ghor wonen en dat dit gebied algemeen gekend is onder de naam Hazarajat. Voorts is het zeer merkwaardig dat u niets weet over politieke partijen als Hezb-i Wahdat en Hezb-i Harakat (CGVS, p.15). Nochtans zijn dit nu net de partijen waarmee de Afghaanse Hazara's zich al decennialang identificeren. U zegt dat u de naam Mazari gehoord heeft maar u weet niet in welke omstandigheden deze voor Afghaanse Hazara's zeer belangrijke leider om het leven kwam (CGVS, p.16). Behalve Mazari kan u geen van de belangrijke Hazara-leiders bij naam noemen (CGVS, p.16). Verwacht mag worden dat u meer weet over de man die volgens de informatie een nationale held is voor de Afghaanse Hazara's. Wanneer u wordt geconfronteerd met de naam Mohaqeq, zegt u dat de naam in België voor het eerst gehoord heeft (CGVS, p.16). De naam Khalili zou u ook gehoord hebben maar over deze man blijkt u ook nagenoeg geen informatie te hebben (CGVS, p.16). De aanwezige bronnen tonen nochtans aan dat beide personen zeer belangrijk zijn geweest voor de Hazara's in Afghanistan. Een Hazara uit Afghanistan zal omtrent dergelijke zaken ongetwijfeld duidelijkere verklaringen afleggen.

Ook de rest van uw politieke kennis van de regio en het land vanwaar u beweert afkomstig te zijn, overtuigt geenszins. Zo kan u geen van de nochtans vele politieke partijen die Afghanistan telt bij naam noemen (CGVS, p.16). Gevraagd naar invloedrijke politieke leiders of krijgsheren, blijkt u slechts Karzai te kennen (CGVS, p.16). Ook als het Commissariaat-generaal enige uitleg vraagt bij belangrijke krijgsheren of politici als Sayyaf ("ik hoorde de naam in België", CGVS, p.16), Hekmatyar ("Ken ik niet", CGVS, p.16) of Abdullah Abdullah ("Ik ken er een die districtschef was", CGVS, p.20), geeft u opnieuw blijk van een totaal gebrek aan politieke kennis. Verder zegt u ook geen van de mujahedin uit uw regio te kennen (CGVS, p.17), wat eveneens zeer opmerkelijk is. Dergelijke personen, die eertijds onder meer de Sovjets en andere politieke fracties bekampten, genieten naam en faam. Dat u geen van die mensen kan benoemen, wijst er nogmaals op dat u niet in Afghanistan heeft gewoond.

Nog andere verklaringen lijken dit te bevestigen. Zo verklaart u afkomstig te zijn uit een klein dorp waar voornamelijk huizen van Pashtoenen zijn (CGVS, p.4) maar u blijkt het Pashtou niet machtig (CGVS, p.1). Dit is opmerkelijk. U beweert voorts dat er slechts twee scholen zijn in het district Gizab (CGVS, p.17), terwijl uit de aanwezige informatie blijkt dat er in 2009 al vijftien scholen bestonden. Nog tijdens het gehoor beweert u dat er geen weg voorbij uw dorp komt (CGVS, p.19,20), terwijl de aanwezige informatie toch aangeeft dat er een weg is die Dahane Gul verbindt met plaatsen als Kamarak, Bazma en andere dorpen. Voorts stelt u geen Afghaanse radiozenders te kennen en ook geen radio gehad te hebben. Of andere mensen in uw dorp wel een radio hadden, kan u niet verduidelijken (CGVS, p.20). Uit de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat 90% van de mensen in de provincie Uruzgan over een radiotoestel beschikt. Als u verder gevraagd wordt of u weet heeft van projecten in uw district, kan u daar geen enkel voorbeeld van geven (CGVS, p.20). De informatie toont nochtans aan dat onder meer de Nederlandse troepen tal van ontwikkelingsprojecten hebben uitgevoerd.

Verder dient te worden vastgesteld dat u ook op andere punten bijzonder vaag blijft en duidelijk geen zicht op uw werkelijke situatie wenst te bieden. U zegt dat uw vader overleden is maar u weet niet wanneer uw vader stierf (CGVS, p.5). Evenmin zegt u te weten of hij een natuurlijke dood stierf. Vervolgens verklaart u dat hij ziek was, al kan u niet verduidelijken aan welke ziekte uw vader leed (CGVS, p.2). Eveneens merkwaardig, en zeker voor dergelijke rurale gebieden, is dat uw moeder van origine Hazara is en dat uw vader een Pashtoen zou zijn geweest. U geeft zelf ook aan dat dit zeer uitzonderlijk is (CGVS, p.3). U verklaart verder dat uw moeder het u verbood om te gaan met Pashtoense jongens uit uw dorp omdat het soennieten zijn (CGVS, p.8). Als het Commissariaat-generaal opmerkt dat uw moeder wel met een soenniet huwde, stelt u dat uw vader uw sjiitische moeder misschien tot een huwelijk dwong hoewel u ook zegt dat u het eigenlijk niet weet (CGVS, p.8). Dergelijke onsamenhangende verklaringen ondermijnen uw geloofwaardigheid nog meer. Verder is het zeer opmerkelijk dat u behalve een moeder en een zus slechts één familielid zou hebben, namelijk een oom aan moeders kant (CGVS, p.4). Over het algemeen zijn Afghaanse families een stuk groter. Op de vraag of u dan geen grootouders heeft, antwoordt u ontkennend al blijkt dat u niet kan verduidelijken wanneer deze mensen zouden zijn gestorven (CGVS, p.5). U beweert dat u niet eens weet of ze voor of na uw geboorte overleden zijn (CGVS, p.21). Dergelijke verklaringen zijn niet geloofwaardig. Verder stelt u dat uw familie van de landbouw leefde maar uw verklaringen daarover overtuigen ook niet. U weet niet hoeveel jerib grond uw familie bezit (CGVS, p.5), u herinnert zich de namen van de boeren die jullie velden zouden bewerken niet meer (CGVS, p.6), u stelt dat uw moeder de opiumoogst verkocht maar u kent de prijs van opium niet (CGVS, p.6) en als u enkele vragen over de teelt van graan en dergelijke gesteld worden, antwoordt u dat u niet veel weet over landbouw (CGVS, p.6). Dergelijke antwoorden verwacht men niet van een persoon die van de landbouw zou hebben geleefd, zeker niet als deze persoon de enige man van het gezin beweert te zijn. Het is opmerkelijk dat u weigert een duidelijk zicht te bieden op uw werkelijke leefwereld.

Tot slot dient nog te worden opgemerkt dat uw beweerde geboortedatum evenmin geloofwaardig is. Immers, uit de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 23/12/2011 blijkt dat u op dat moment al ouder dan achttien jaar oud was. De vaststelling dat u ook wat uw leeftijd betreft gepoogd heeft de Belgische asielinstanties te misleiden, bevestigt nogmaals het bedrieglijke karakter van uw asielaanvraag.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen (hierna: Vluchtelingenconventie), van artikel 1 (2) van het Protocol bij dat Verdrag, en tenslotte van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen dan wel hem subsidiaire bescherming te verlenen en in subsidiaire orde de beslissing te willen vernietigen.

2.1.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift volgende stukken: een geografische map district Gizab, een internetartikel "*The revolt of the Good Guys in Gizab*", twee pagina's uit een rapport van de "*Liason Office*", internetartikelen met betrekking tot personen, uittreksels uit het Nederlands ambassaderapport van 19 oktober 2006 en een internetartikel "*The Transition in Uruzgan*" van 12 juni 2013.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal terecht concludeerde dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus. Om de hierna volgende redenen kan immers geen geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde afkomst uit het district Gizab in de provincie Uruzgan en bijgevolg evenmin aan het asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Vooreerst kan worden vastgesteld dat verzoeker leugenachtige verklaringen aflegde over zijn leeftijd. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt immers dat de dienst Voogdij op 16 september 2011 een medisch onderzoek liet uitvoeren door het Militair Hospitaal Koningin Astrid, Dienst Radiologie, tot vaststelling van verzoekers leeftijd. Dit medisch onderzoek toonde aan dat verzoeker op 14 december 2011 een leeftijd had van "*meer dan 18 jaar*". Door zich ten onrechte voor te doen als minderjarige heeft verzoeker derhalve een poging ondernomen om de Belgische asielinstanties bewust te misleiden. Deze vaststelling alleen al heeft reeds een negatieve weerslag op de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

Verzoeker volhardt in zijn verzoekschrift in de door hem opgegeven minderjarige leeftijd, doch kan het resultaat van het medisch onderzoek niet dienstig betwisten. Tegen de beslissing van de Dienst Voogdij kon immers een beroep worden ingediend bij de Raad van State binnen de 60 dagen na de betekening van deze beslissing, hetgeen verzoeker heeft nagelaten. De beslissing van de Dienst Voogdij wordt geacht overeen te stemmen met de wet en uitvoerbaar te zijn zolang zij niet vernietigd of ingetrokken is.

De Raad merkt verder op dat verzoeker nalaat enig begin van bewijs neer te leggen omtrent zijn identiteit of nationaliteit. Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift dat hij zijn taskara in Afghanistan heeft achtergelaten, doch maakt niet aannemelijk waarom hij dit document ondertussen niet heeft kunnen bijbrengen, temeer nu uit de bestreden beslissing blijkt dat zijn afkomst uit Uruzgan in twijfel wordt getrokken. Het ontbreken van identiteitsdocumenten, zonder dat daarvoor een aannemelijke reden aanwezig is, ondermijnt de geloofwaardigheid van het asielrelaas (RvS 15 juli 1992, nr. 40.037; RvS 5 juni 2001, nr. 96.146).

Voorts maakt verzoeker zijn beweerde profiel van landbouwerzoon uit een ruraal dorp niet aannemelijk. Zo blijkt uit het gehoorverslag dat verzoeker niet weet hoeveel grond zijn familie bezit, dat hij zich de namen van de boeren die de familiegronden bewerken niet kan herinneren en dat hij de prijs niet kent van het voornaamste gewas (opium) dat daarop wordt geteeld (gehoorverslag van 16 september 2013, p. 5-6). Verzoeker moest verder het antwoord schuldig blijven op de vraag welke landbouwactiviteiten er werden ontplooid na de graanoogst in de maand saratan en verklaarde daarop expliciet "*niets te weten*".

over landbouw" (*ibid.*, p. 6). Een dergelijk gebrek aan praktische kennis over het landbouwbedrijf is onverzoenbaar met verzoekers bewering het oudste mannelijke lid te zijn van een familie met grondbezittingen. In zijn verzoekschrift onderneemt verzoeker geen poging om zijn gebrekkige kennis te ontcrachten, doch vermeldt hij dat hij "*les kreeg van zijn moeder en zich verder van het huishouden niet aantrok*". Deze verklaring overtuigt niet, gezien de kennis waarnaar de dossierbehandelaar op het gehoor peilde elementaire kennis betreft voor iemand die beweerdelijk afkomstig is uit een landbouwersfamilie. Van iemand die zijn hele leven in een landbouwersgemeenschap heeft doorgebracht mag verondersteld worden dat hij een minimale basiskennis bezit over de gewassen die in zijn dorp worden geteeld, de opeenvolgende landbouwactiviteiten die zich aldaar per seizoen ontplooiën evenals over de marktprijs waaraan de boeren hun gewassen verkopen. De vaststelling dat verzoeker er niet in slaagt om deze elementaire kennis aan te reiken ondergraaft in aanzienlijke mate de geloofwaardigheid van zijn beweerde herkomst uit het rurale dorp Dahane Gul.

De ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde herkomst blijkt verder uit de vaststelling dat verzoeker het Pashtou niet blijkt te beheersen. Dit taalkundig onvermogen ondergraaft de geloofwaardigheid van verzoekers vermeende herkomst verder aanezien verzoeker verklaarde het kind te zijn van een Pashtun-vader (*ibid.* p. 2), het dorpje Dahane Gul voornamelijk door Pashtunen wordt bewoond (*ibid.* p. 4), en gezien verzoeker als kind "*speelde met de Pashtunse jongens in het dorp*" (*ibid.* p. 8). Het is in deze context geheel ongeloofwaardig dat verzoekers kennis van het Pashtou zich zou beperken tot "*een beetje begrijpen, niet spreken*" (*ibid.*, p. 1). In zijn verzoekschrift herhaalt verzoeker zijn eerdere verklaring "*dat hij het Pashtu haat*", doch deze verklaring vermag geenszins afbreuk te doen aan de feitelijke vaststelling dat in redelijkheid niet kan worden aangenomen dat een volwassen inwoner uit het dorp Dahane Gul, dat luidens verzoekers verklaring amper 20 huizen telt (*ibid.*, p. 4), de voertaal van het dorp amper kan begrijpen en al helemaal niet spreken.

Tot slot blijkt verzoeker evenmin op de hoogte te zijn van de scholen in zijn regio van herkomst, noch van de ontwikkelingsprojecten die zich aldaar in de jaren voor zijn vertrek hebben voltrokken. Zo beweert verzoeker dat er slechts twee scholen zijn in het ganse district Gizab (*ibid.*, p. 17), terwijl uit objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier ("*Dutch supported development in Gizeb district, Liaison Office, sept 2009*," p. 6) blijkt dat er in september 2009 al 15 scholen in dat district actief waren. Verzoeker betwist deze vaststelling in zijn verzoekschrift en meent dat hem werd gevraagd naar "*shia-scholen in de omgeving*", waarvoor hij verwijst naar pagina 7 van het gehoorverslag. Verzoeker kan evenwel niet worden gevolgd, gezien uit pagina 17 van het gehoorverslag duidelijk blijkt dat verzoeker werd gevraagd waar de dichtstbijzijnde school "*in zijn regio*" is. Hierop verklaarde verzoeker dat er één school is in het districtscenrum en één in Nekabat, en dat dit "*de enige twee*" scholen zijn. Evenmin van de ontwikkelingsprojecten te Gizab blijkt verzoeker op de hoogte. Gevraagd naar "*veranderingen in zijn regio, nieuwe wegen, scholen, etc.*" komt verzoeker niet verder dan de stelling: "*ze zijn gekomen, maar er is niets gebeurd*" (gehoorverslag, p. 20). Uit de hoger aangehaalde landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt evenwel dat er tal van zichtbare verbeteringen in Gizab zijn doorgevoerd, waaronder de constructie van twee nieuwe bruggen over de Helmandrivier (*ibid.* p. 12). In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dienaangaande "*dat er in zijn dorp niets concreet is gebeurd*". Deze opmerking is niet dienstig, gezien uit p. 20 van het gehoorverslag duidelijk blijkt dat gepeild werd naar verzoekers kennis aangaande ontwikkelingsprojecten "*in zijn regio*". Dat verzoeker niet op de hoogte blijkt van een belangwekkende en voor het dagelijkse leven ingrijpende ontwikkeling als de aanleg van twee nieuwe bruggen in zijn district, ondergraaft bijkomend de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde herkomst.

Gelet op verzoekers poging tot intentioneel misleiden van de overheid, het ontbreken van een identiteitsbewijs, zijn gebrekkige kennis over het landbouwersleven, zijn onvermogen om de in zijn beweerde dorp dominante taal te spreken en zijn gebrekkige kennis over de educatieve voorzieningen en de ontwikkelingsprojecten in zijn beweerde regio van herkomst, kan geen geloof gehecht worden aan verzoekers voorgehouden herkomst uit het dorp Dahane Gul in het district Gizab, provincie Uruzgan, Afghanistan, noch aan zijn beweerde profiel van oudste zoon van een landbouwersfamilie aldaar. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat hij "*omtrent bepaalde vragen wel degelijk het concrete antwoord heeft weergegeven*", merkt de Raad op dat dit gegeven op zich geen afbreuk kan doen aan bovenstaande vaststellingen. De vastgestelde gebrekkige kennis over het dagelijkse leven in zijn beweerde regio van afkomst is van die aard dat niet anders kan dan worden besloten dat de weinige kennis waarvan verzoeker wel blijk gaf louter ingestudeerde kennis betreft. De stukken die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt met algemene informatie over de provincie Uruzgan en het district Gizab doen aan de motieven van de bestreden beslissing geen afbreuk aangezien zij de geloofwaardigheid van zijn beweerde herkomst niet vermogen te herstellen.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde herkomst uit het dorp Dahane Gul in het district Gizab, provincie Uruzgan, Afghanistan, kan evenmin enig geloof gehecht worden aan zijn asielrelaas, dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Ook het verzoek om subsidiaire bescherming dient te worden onderzocht ten aanzien van het land waarvan de verzoeker de nationaliteit beweert te hebben. Er is immers geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. De commissaris-generaal merkte dienaangaande in de bestreden beslissing terecht op dat sinds decennia miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst leven, die daar mogelijks een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld hebben of zelfs de nationaliteit van het gastland hebben verworven. Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Bijgevolg is het dus van belang om te kunnen vaststellen uit welke regio in zijn land van herkomst verzoeker afkomstig is. Het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst is onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is. In de mate dat verzoeker verwijst naar de veiligheidssituatie in Gizab en daartoe objectieve informatie bij zijn verzoekschrift voegt (stuk 8), benadrukt de Raad dat de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus met betrekking tot de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst, doch dat hij enig verband met zijn persoon moet aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over zijn regio van herkomst evenals over zijn persoonlijke profiel. Verzoeker verhindert zodoende zowel de commissaris-generaal als de Raad om inzicht te krijgen in diverse wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Door het feit dat verzoeker geen correct beeld biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus dan ook niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412).

Bijgevolg maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Vraag tot vernietiging

Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht april tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER